

Que no ens enganyin de nou: el cop d'estat a Veneçuela és un cop a la llibertat

«Les raons o excuses argüides en aquell temps [el cop d'estat a Xile de Pinochet] van ser exactament les mateixes avui argüides per enderrocar el govern bolivarià de Maduro»

Ja han passat 46 anys del cop militar feixista que va enderrocar el govern xilè legítima i democràticament elegit del president socialista Dr. Salvador Allende. Aquell 11 de setembre de 1973 el cop va ser creat i finançat pel govern nord-americà del president Richard Nixon, amb la participació de la CIA, les empreses privades multinacionals, la dreta política xilena i els seus aliats, com les forces franquistes de l'època.

Per aquell temps, les forces colpistes van donar com a "raons" que l'economia del govern socialista era un fracàs, ja que calia fer cues de moltes hores per poder comprar productes bàsics com pa, sucre, detergent, paper higiènic, carn, gasolina, etc. No obstant això, el que no es va dir mai va ser que els empresaris privats havien organitzat una campanya incessant de sabotatge i boicot al govern d'Allende per desplaçar-lo a través d'un cop militar.

Va arribar el cop militar i els seus efectes parlaven per si sols: el palau de la presidència d'Allende bombardejat i el president mort, l'Estadi Nacional convertit en camp de concentració amb centenars de presos polítics, més de 2.000 persones desaparegudes, centenars de persones executades, milers de presos polítics, milers d'acadèmics i estudiants expulsats, el sindicalisme i els partits polítics il·legalitzats... a més d'un milió de persones forçades a abandonar el país.

La dictadura xilena cívic-militar de Pinochet en els anys 1970 va arribar a ser una de les dictadures més sagnants i cruels a Llatinoamèrica. Una generació de joves van pagar amb les seves vides seus intents de crear un Xile menys desigual i més just.

No ens enganyem: els intents de cop militar avui en dia a Veneçuela representen els mateixos interessos intervencionistes dels Estats Units i multinacionals, únicament interessats en beneficiar-se de l'explotació del petroli veneçolà.

El dia en què els intents de cop militar tinguin èxit a Veneçuela, els carrers d'aquest país quedaran tacats amb sang, perquè el poble veneçolà no només està decidit a defensar la seva revolució bolivariana, sinó que a més ja té les armes per fer-ho. El poble veneçolà ha après de l'error que va cometre Allende al no haver armat al seu poble per defensar la seva revolució.

Molts governs europeus, incloent-hi el d'Espanya, veuran les seves mans tacades amb sang en fer-se còmplices d'aquest cop militar. Esperem que la gent decent i honesta de qualsevol país d'Europa, incloent-hi Catalunya, com la gent de qualsevol país del món, pugui aixecar la seva veu per impedir una nova massacre que només portarà morts i una nova onada de refugiats fugint de la invasió ianqui.

Les raons o excuses argüides en aquell temps van ser exactament les mateixes avui argüides per enderrocar el govern bolivarià de Maduro: la manca d'aliments, de medicaments, una economia en ruïnes i la manca de democràcia i llibertat.

L'11 de setembre de 1973, el dia del cop cívic-militar, va arribar i, amb ell, va arribar els fruits d'una dictadura: més de 2.000 persones desaparegudes, milers d'executats, un milió de persones forçades a abandonar el seu país, universitats tancades i els seus estudiants i acadèmics expulsats per ser considerats "nius d'inspiració marxista", l'educació dirigida per l'autoritat militar, prohibició d'associació sindical i de reunió, fi de la premsa, la televisió i la ràdio lliures. Sí, també l'endemà hi havia aliments i medicaments sense necessitat d'haver de fer llargues cues durant hores, ja que els empresaris privats no necessitaven seguir amagant les seves mercaderies per desprestigiar al govern d'Allende.

Que no ens tornin a enganyar! Els intents de cop a Veneçuela avui en dia són una còpia del que va passar a Xile 46 anys enrere i que va constituir una vergonya per a tota la humanitat per la crueltat i crims de lesa humanitat comesos en contra del poble xilè que per aquell temps havia triat a un govern socialista.

Que els carrers veneçolans no quedin tacades amb sang per l'ambició dels Estats Units de Trump i de la dreta veneçolana.